

и скоро наближихме. Прѣдъ насъ въ езерото имаше три голѣми слона и едно малко слонче, което спокойно се тѣркаляше изъ тинята. Голѣмитѣ слонове се поливаха съ хуботя си и цапаха изъ водата безъ да знаятъ, че ги чака нѣкакво зло. Слѣдъ малко пристигнаха и негритѣ. Тѣ почнаха да викатъ и да тръбятъ страшно дано изкаратъ слоноветѣ вънъ отъ езерото.

Слоноветѣ изведнажъ се раздвижаха неспокойно. Тѣ замърдаха голѣмитѣ си уши, вирнаха хуботи и единъ по единъ напуснаха езерото. Малкото слонче зе да бѣга, но пакъ се върна при майка си, като видѣ ловцитѣ. Майката го затуляше задъ себе си и отъ врѣме на врѣме го милваше съ хуботя си по гърба да го успокои. Слоноветѣ вървѣха бавно и се обръщаха къмъ назид.

II.

Азъ почнахъ нападението. Избрахъ найедрия слонъ и гръмнахъ върху му. Раненото животно изрева страшно и се впусна къмъ мене. Макаръ че конятъ ми бѣгаше силно, азъ гръмнахъ още петъ пѣти на слона. Той бѣ доста отслабналъ отъ изтеклата кръвъ, нѣ пакъ ме гонѣше. Слѣдъ него тичаха нѣколко негри.

Ненадѣйно слонътъ се връдна. Той се впусна върху негритѣ, които се разпрѣснаха на различни страни. Слонътъ погна единъ негѣръ съ пѣстра прѣстилка. Дойде ми на ума, че слоноветѣ мразятъ пѣстрата боя. Разяреното животно събори негѣра на земята и дигна хуботя си да отмѣсти. Повърнаха се другаритѣ на нещастника и съ страшни викове забиваха по слона своитѣ копия